

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 252/06
27.02.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragomira Milojevića, predsednika veća, Predraga Gligorijevića, Miroslava Cvetkovića, Dragana Jocića i Zorana Tatalovića, članova veća, savetnika Mirjane Puzović, zapisničara, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog krivičnog dela razbojništva u saizvršilaštvu iz člana 168. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije u vezi člana 22. Osnovnog krivičnog zakona u sticaju sa krivičnim delom neovlašćenog nabavljanja, držanja i nošenja vatrenog oružja i municije iz člana 33. stav 2. Zakona o oružju i municiji, odlučujući o žalbi optuženog i njegovog branioca, advokata AB izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Prokuplju K.59/05 od 21.12.2005. godine, u sednici veća održanoj dana 27.2.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Delimičnim uvaženjem žalbi optuženog AA i njegovog branioca i po službenoj dužnosti PREINAČUJE SE presuda Okružnog suda u Prokuplju K.59/05 od 21.12.2005. godine u pogledu pravne ocene dela i odluke o kazni, tako što Vrhovni sud krivično pravne radnje optuženog AA opisane u stavu jedan izreke pobijane presude pravno kvalifikuje kao krivično delo razbojništvo iz člana 206 stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika, za koje mu utvrđuje kaznu zatvora od 3 (tri) godine, a protivpravne radnje iz stava dva izreke pobijane presude kao krivično delo nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz člana 348. stav 2. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika za koje mu utvrđuje kaznu zatvora od 6 (šest), meseci pa ga OSUĐUJE na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine i 3 (tri) meseca, uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru od 6.9.2005. godine do 5.10.2005. godine, a u ostalom delu žalbe optuženog AA i njegovog branioca se ODBIJAJU kao neosnovane.

O b r a z l o ž e n j e

Okružni sud u Prokuplju pobijanom presudom, oglasio je krivim optuženog AA zbog krivičnog dela razbojništva u saizvršilaštvu iz člana 168. stav 1. KZ RS u vezi člana 22. OKZ, za koje mu je utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 4 godine i zbog krivičnog dela neovlašćeno nabavljanje, držanje i nošenje vatrenog oružja i municije iz člana 33. stav 2. ZOOM-a RS, za koje mu je utvrdio kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i 6 meseci, pa ga je osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 5 godina, u koju mu je uračunao vreme provedeno u pritvoru od 6.9.2005. godine do 5.10.2005. godine.

Prema optuženom je izrečena mera bezbednosti – oduzimanje predmeta – automatske puške M-70 AB 2, fabričkog broja 650914 sa jednim metkom kalibra 7,62mm.

Istom presudom odlučeno je da troškovi krivičnog postupka padnu na teret budžetskih sredstava suda.

Protiv pobijane presude, žalbu su blagovremeno izjavili:

- optuženi AA, iz svih zakonskih razloga s predlogom da Vrhovni sud Srbije uvaženjem žalbe ukine pobijanu presudu i vrati je prvostepenom sudu na ponovno suđenje;

- branilac optuženog AA, advokat AB iz svih zakonskih razloga s predlogom da Vrhovni sud Srbije preinači prvostepenu presudu i optuženog oslobodi odgovornosti ili ukine prvostepenu presudu i vrati je sudu na ponovno

suđenje.

Republički javni tužilac svojim podneskom Ktž.br.316/06 od 20.2.2006. godine izneo je mišljenje da je prvostepena presuda pravilna, a da žalbe optuženog i njegovog branioca treba odbiti.

Vrhovni sud je održao sednicu veća na kojoj je razmotrio spise predmeta, zajedno sa pobijanom presudom koju je ispitao po službenoj dužnosti u smislu člana 380. ZKP, pa je po oceni žalbenih navoda, mišljenja Republičkog javnog tužioca Srbije, našao:

- da je žalba optuženog AA i njegovog branioca delimično osnovana,

- da pobijana presuda i postupak koji joj je prethodio ne sadrži povrede odredaba krivičnog postupka i povede krivičnog zakona na koje drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti u smislu člana 380. ZKP, a na osnovu pravilne i potpune ocene izvedenih dokaza prvostepeni sud je potpuno i pravilno utvrdio činjenično stanje. Na osnovu ovoga, pravilno je našao da se u radnjama optuženog sadrže obeležja krivičnih dela za koje ga je oglosio krivim i osudio. Stoga se neosnovano žalbom optuženog AA i njegovog branioca pobija prvostepena presuda zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP (izreka presuda je nerazumljiva, protivrečna sama sebi i razlozima presude) i člana 368. stav 2. ZKP (na glavnom pretresu povređeno je pravo odbrane optuženog).

- Član 368. stav 1. tačka 11. ZKP:

Vrhovni sud nalazi suprotno navodima optuženog AA i njegovog branioca da je presuda jasna i razumljiva, sadrži razloge o odlučnim činjenicama iz kojih se pouzdano zaključuje kako je optuženi AA izvršio krivična dela i koje je sve radnje preduzeo radi izvršenja istih. Takođe, i iz navedenih razloga se vidi koji dokazi potvrđuju odlučne činjenice o izvršenju krivičnih dela i kako ja prvostepeni sud cenio izvedene dokaze, a što je sve u skladu sa sadržinom dokaza na kojima se zasnivaju utvrđenja prvostepenog suda. Stoga se u žalbama neosnovano ističe suprotno, a sasvim je drugo pitanje da li su ove činjenice pravilno utvrđene, što predstavlja pitanje pravilnosti utvrđenog činjeničnog stanja, ali ne ovog žalbenog osnova.

- Član 368. stav 2. ZKP:

Iz navoda u žalbi optuženog proizilazi da je povređeno pravo odbrane, a u vezi sa tim, optuženi ukazuje da je najpre priznanje u istražnom postupku bilo iznuđeno od strane pripadnika MUP-a, kao i da sud nije prihvatio predloge o izvođenju određenih dokaza – saslušanja predloženih svedoka, što nije prihvatljivo.

Po nalaženju ovog suda, ispitivanje optuženog u istražnom postupku sprovedeno je u skladu sa odredbama Zakonika o krivičnom postupku, tako da su suprotni navodi optuženog u svojoj žalbi ocenjeni kao neosnovani.

Takođe, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno postupio kada je odbio predloge za izvođenje dokaza – saslušanje svedoka, obzirom da je na strani 6 obrazloženja pobijane presude, prvostepeni sud dao dovoljne, jasne i prihvatljive razloge o odbijanju istih, a koje u svemu prihvata i ovaj sud i na iste pućuje.

Postupajući na opisani način, prvostepeni sud nije učinio bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz citiranih zakonskih propisa kako se to žalbama optuženog AA i njegovog branioca neosnovano ističe.

Žalbama optuženog AA i njegovog branioca, neosnovano se pobija prvostepena presuda zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Prvostepeni sud je pravilno ocenio izvedene dokaze i odbranu optuženog, pa je u skladu sa odredbom člana 352. stav 1. i 2. ZKP presudu zasnovao na činjenicama i dokazima koji su izvedeni na glavnom pretresu, ocenivši sve dokaze pojedinačno i skupno i pri tome pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje.

Postupajući na ovaj način, prvostepeni sud je konkretno utvrdio da je optuženi AA izvršio krivična dela u pitanju u vreme, na mestu i način utvrđen izrekom pod jedan i dva pobijane presude, dajući svoja utvrđenja u prvostepenoj presudi i odgovarajuće razloge koje prihvata i ovaj sud i na iste upućuje.

Osnovno pitanje koje se postavlja u vezi ovog žalbenog osnova predstavlja pobijanje pravilnost i potpunosti utvrđenog činjeničnog stanja, a naime, dosledno tezi zastupanoj u toku trajanja ovog krivičnog postupka, odbrana i sada u žalbama tvrdi i ponavlja da optuženi nije izvršio krivična dela koja mu se stavljaju na teret i da je upravo to pogrešno utvrđeno pogrešnom ocenom izvedenih dokaza.

Ceneći izvedene dokaze, a posebno iskaz svedoka – oštećenog BB, prvostepeni sud je pravilno utvrdio da je optuženi AA izvršio krivično delo razbojništva u saizvršilaštvu iz člana 168. stav 1. KZ RS u vezi člana 22. OKZ, kako je to detaljno opisano u prvostepenoj presudi.

Ovo nije jedini dokaz da je optuženi izvršio ove krivičnopravne radnje, iako može biti dovoljan i kada nema drugih. Naime, iskaz navedenog svedoka potkrepljuje i zapisnik o uviđaju od 4.7.2005. godine, izveštaj o krimanilističko tehničkom pregledu lica mesta od 5.7.2005. godine, a koje u svemu potkrepljuje iskaz svedoka oštećenog BB, kako to pravilno utvrđuje i prvostepeni sud dajući za svoje zaključivanje i utvrđivanje argumentovane i valjane razloge koje prihvata i ovaj sud i koji se žalbenim navodima ne dovode u sumnju.

Obzirom na sve to, ne stoje tvrdnje i mišljenje iznete u žalbama optuženog BB i njegovog branioca da je njegovo učešće u izvršenju ove krivično pravne radnje pogrešno utvrđeno. Pri svemu tome, svakako je od značaja reći da se u žalbama ne ističu takve činjenice i dokazi koji nisu bili predmet razmatranja u prvostepenom postupku, a koji bi mogli utvrđene činjenice dovesti u sumnju, već se samo iznosi sopstvena ocena istih činjenica i okolnosti koje je prvostepeni sud imao u vidu i iste pravilno ocenio, pa se u takvoj situaciji neosnovano pobija prvostepena presuda po osnovu iz člana 367. tačka 3. ZKP.

Stoga su neosnovani dokazni predlozi u žalbi optuženog AA, da se na pretres pozove načelnik GG, da se sasluša svedok – maloletni VV, da se pozove oštećeni na ponovno prepoznavanje, da se pozovu doktorke (bez navođenja imena i prezimena), a ovo sa razloga jer i po oceni ovog suda, činjenično stanje je u dovoljnoj meri rasvetljeno i nesumnjivo utvrđeno tako da sprovođenje predloženih dokaza je irelevantno i suvišno, nepotrebno bi odugovlačilo ovaj krivični postupak, a što je svakako u suprotnosti sa jednim od osnovnih principa krivične procedure – ekonomičnosti krivičnog postupka.

Imajući u vidu da su sve odlučne činjenice pravilno i potpuno utvrđene, prvostepeni sud je izveo pravilan zaključak o pravnoj oceni radnji optuženog, pa je pravilno odlučio o njegovoj krivici pravilnom kvalifikacijom stava jedan i dva izreke prvostepene presude, pravilno je primenio krivični zakon. Na osnovu utvrđenih činjenica pouzdano se zaključuje da je optuženi AA izvršio ova krivična dela i da se u njegovim radnjama stiču bitna obeležja krivičnih dela u pitanju, za koje je oglašen krivim, naravno, kako subjektivne tako i objektivne prirode.

Ispitujući po službenoj dužnosti (član 380. stav 1. tačka 2. ZKP) pravilnost primene krivičnog zakona, Vrhovni sud nalazi da u smislu člana 5. Krivičnog zakonika ("Službeni glasnik RS", br. 86/05 od 6.10.2005. godine) koji je stupio na snagu 1.1.2006. godine treba primeniti kao blaži Krivični zakonik te je preinačio prvostepenu presudu u pogledu pravne ocene dela optuženog AA opisanih u stavu jedan i dva izreke prvostepene presude, tako što je ista pravno kvalifikovao kao: krivično delo razbojništvo iz člana 206. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika, i krivično delo nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz člana 348. stav 2. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika.

Naime, za krivično delo iz člana 33. stav 3. Zakona o oružju i municiji za koje je prvostepenom presudom optuženi AA oglašen krivim, zaprećena kazna zatvora je najmanje 8 godina a navedenim izmenama sada se radi o krivičnom delu iz člana nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz člana 348. stav 2. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika, za koje je zaprećena kazna zatvora u trajanju od 6 meseci do 5 godina, dakle daleko blaža kazna, iz kojih razloga je u odnosu na ovo krivično delo primenjen novi zakon.

Što se tiče krivičnog dela razbojništvo u saizvršilaštvu iz člana 168. stav 1. KZ RS izvršenog u saizvršilaštvu, u smislu člana 22. OKZ, izmenama Krivičnog zakona to delo je predviđeno kao krivično delo razbojništvo iz člana

206. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika, pa s obzirom na pravni stav Vrhovnog suda Srbije gde se pod pojmom "više lica" podrazumeva najmanje dva lica, gde je zaprećena kazna zatvora od 3 do 15 godina kao i za navedeno krivično delo za koje je oglašen krivim.

Kako je za krivično delo iz člana 348. stav 2. KZ primenjen novi zakon, a u vezi drugog krivičnog dela – razbojništvo su zaprećene istovetne kazne, Vrhovni sud Srbije je i u vezi ovog krivičnog dela po službenoj dužnosti izvršio pravnu prekvalifikaciju dela kako bi bio primenjen jedan zakon.

Ispitujući odluku o kazni, Vrhovni sud nalazi da je žalba optuženog AA i njegovog branioca u tom delu osnovana.

Pri odmeravanju kazne optuženom, prvostepeni sud je cenio objektivnu težinu izvršenog krivičnog dela, dakle sve one okolnosti bliže utvrđene i opisane u prvostepenoj presudi na strani 7 obrazloženja pobijane presude. Svim tim okolnostima dat je određen značaj koje one imaju pri odmeravanju kazne, i optuženom je za krivično delo razbojništva izvršenog u saizvršilaštvu iz člana 168. stav 1. KZ RS u vezi člana 22. OKZ i krivičnog dela neovlašćeno nabavljanje, držanje i nošenje vatrenog oružja i municije iz člana 33. stav 2. ZOOM-a RS, je utvrdio pojedinačne kazne i osudio na jedinstvenu kaznu zatvora kao u izreci prvostepene presude.

Vrhovni sud, međutim ocenjuje da su utvrđene pojedinačne i izrečena jedinstvena kazna strožije nego što je to nužno sa stanovišta svrhe kažnjavanja i svoje neopravdane strogosti ne predstavljaju adekvatnu kaznu, pa je u tom pogledu žalba optuženog i njegovog branioca osnovana.

Stoga je Vrhovni sud uvažavajući žalbe optuženog i njegovog branioca i imajući u vidu izmenjenu pravnu kvalifikaciju koja je ovom presudom donekle ublažena, preinačio prvostepenu presudu u delu odluke o kazni, tako što je optuženom za krivično delo razbojništvo iz člana 206. stav 3. u vezi stava 1. KZ utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 3 godine, a za krivično delo nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz člana 348. stav 2. u vezi stava 1. KZ utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 6 meseci, a zatim ga primenom člana 60. Krivičnog zakonika osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 3 godine i 3 meseca, u koju kaznu se optuženom ima uračunati vreme provedeno u pritvoru od 6.9. 2005. godine do 5.10.2005. godine, nalazeći da ovako odmerena kazna je adekvatna stepenu krivične odgovornosti optuženog kao učinioca i društvenoj opasnosti izvršenih krivičnih dela i da predstavlja pravu meru za ostvarivanje svrhe kažnjavanja, predviđene članom 42. Krivičnog zakonika.

Sa iznetih razloga, a na osnovu odredbe člana 388. i 391. ZKP odlučeno je kao u izreci presude.

Predsednik veća-sudija,

Dragomir Milojević, s.r.

Zapisničar,

Mirjana Puzović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

sd